

УВОДНА РЕЧ

ПОВОДОМ ПОНОВНОГ ИЗЛАСКА НАШЕГ ЛОКАЛНОГ ЛИСТА

У снажном развоју децентрализације и демократизације нашег државног и друштвеног живота локална самоуправа добија све значајније место. Она треба да буде мост између олумирајућих функција државе и уобличавања нове друштвене заједнице коју су још Маркс и Енгелс назвали комуном.

Пред нас, савременике и учеснике ове легендарне Титове епохе, постављају се часни, но тешки и одговорни задаци. Треба, пре свега, правилно сагледавати ситуацију и увек пронаћи одговарајуће место у њеном развоју, водећи борбу против штећних појава уског локалног учешћа. Још увек се морамо борити и против разних мажоранских, па понекад и отворено реакционих покушаја и искуша који вуку назад, на старо. Али пред нас се поставља као најважније свакодневно самокритички да одмеравамо своје кораке, да испитачемо све оно што је добро и што можемо сматрати успехом, а да жигосемо оно што носи призив штећног, преживелог или непожељног. Морамо до максимума развијати борбу мишљења, отворену и немилосрдну али принципијелну, правилну и правичну. Морамо узаложно мењати искуства да би долазили до најбољих решења и најкориснијих пушева.

Наш лист стога треба да буде огледало нашег друштвеног живота. Кроз његове редове треба да сагледамо своје напоре и успехе, да пренесемо једни другима искуства, да указујемо једни другима на оно што сматрамо да не ваља или да није корисно, да мобилишемо своју свест и снагу на важније задатке заједнице. Али

наш лист треба да нам пружи и новости, забаве и разоноде, савешта за културнији и садржајнији свакодневни живот, па понекад и да нас развесели и поучи здравим и корисним хумором.

Решавајући ове задатке, лист који покренемо бавиће се подједнако питањима града и среза, радничким самоуправљањем, производњом и подизањем продуктивних снага на селу. Он ће бележити наше напоре у проширивању учешћа маса у органима власти и жигосати појаве ускости, бирократизма и самовоље. Он ће испитачати наша културна достигнућа и указивати на заосталост, помагаће нам да обогатимо свој кул-

турни и друштвени живот новим формама и кориснијом садржином.

То су узроци који су нас навели да се објединимо са нашим среским листом. „29 НОВЕМБАР“ је одиграо значајну улогу у окупању и мобилизацији снага Народне фронте нашег среза на учвршћивању Народне демократије. Позивамо све на сарадњу у „НОВОСТИМА“, да би њихов утицај допринео што ширем и плодотворнијем учешћу свих наших грађана, окупљених у Социјалистичком савезу радног народа, на јачању и развијању Социјалистичке демократије.

Уређивачки одбор

ПРВИ ПРЕТСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ ФНРЈ

Јосип Броз - Тито

Организационо учвршћивање наших нових народних одбора општина и њихове прве акције

Реорганизација наше Народне власти која је извршена пре 9 месеци и која већ има практичну примену а огледа се у резултатима економске и политичке демократије, јесте заиста један крупан историјски прелом у друштвеном и политичком развоју наше земље.

Ранији период административног управљања у минулој етапи нашег друштвеног развоја био је нужан у циљу стабилизације економског и политичког живота наше земље. Он је по својој форми и садржини морао безусловно да створи неравнотежу продукци-

оних односа, мешање државе у производњу и расподелу створених материјалних добара путем извршних органа народне власти бираних чиновника у лицу повереника, чланова извршних одбора итд.

Под оваквим условима народни одбори тј. ранији месни народни одбори прешли су до реорганизације један тежак пут пун препрека и скоро непремостивих тешкоћа. Ти наши одбори су решавали оно што је извеснима изгледало нерешиво. Требало је извршити откуп разних пољопривредних производа, водити борбу за снабдевање и исхрану нашег становништва, социјалну заштиту људи итд. тако да је мало времена остајало за своје послове, за решавање проблема који су од непосредног утицаја за једно село, општину итд. Они су били притиснути централистичким руковођењем тако, да су све задатке добијали одозго, тј. вертикалном линијом од вишег државног ресора.

Но реорганизацијом, таквих метода све више нестаје из наше праксе. Стварањем нових народних одбора општина требало је ликвидирати са старим формама рада и учинити значајан прелом, јер је то захтевала наша стварност. Материјални услови са наглим порастом производних снага нашег друштва условили су пуну демократизацију наше народне власти. То се најбоље огледа у нашем новом Закону о народним одборима, који прописује да народни одбори општина врше све функције власти на својим седницама, а функцију државне управе преко својих колегилних тела, ослањајући се на иницијативу и учешће народних маса и на организацију радног народа. Закон наглашава да народни одбори општина врше све послове од непосредног интереса за привредни, културни, комунални, здравствени и социјални развитак села.

Како су се народни одбори општина Среза жичког снашли у новим условима рада биће углавном речи у овом кратком допису. У почетку тешко су се снашли и

приоријентисали. Чекали су на уобичајени начин пословања када су „Наредбе“ и „расписи“ одозго били основно. Лутало се око проналажења садржине рада и осамостаљења у руковођењу у поготову када је сада требало радити без извршних одбора који су својевремено углавном решавали све проблеме, често и непознавајући чланове пленума о садржини рада. Било је и таквих појава да су извесни председници одбора после реорганизације говорили, да шире учешће народа у руковођењу влашћу неће уродити плодом. Старе навике биле су тако укорене да су се извесни жалили да „немају посла“ тј. да немају шта да раде.

Ово јасно потврђују и записници са седница народних одбора општина првих месеци после реорганизације. Углавном су на седницама третирали питања: наплате пореза, наплате самодоприноса, плате председника, разрешења дужности одборника који су постали службеници и слично, док питања привредне, комуналне, и здравствене делатности нису стављали на дневни ред.

Но, овакво стање рада у гро наших народних одбора општина није дуго трајало. Обично су на зборовима бирача почела да се третирају питања комуналне делатности, питања довршења школе, оправке путева итд. Ево и неколико примера где су наши општински одбори на широком фронту уз учешће маса решавали проблеме својих села. И баш што су тако решавали уз учешће свих грађана, било је одличних резултата. На пр: Општински народни одбори Чукујевац, Сирча и Врба на зборовима бирача донели су закључке да се електрифицирају њихова села. Народни одбори на својим седницама третирали су ова питања и донели одлуке да се приступи радовима. Данас Чукујевац и Врба за непуна три месеца су електрифицирали своја села, док је Сирча делимично.

Народни одбор села Драгосињаца такође на зборовима бирача и на својим седницама, трети-

рао је питања електрификације села и пројектовања новог пута који би везао село Вукушицу и Отроке преко Драгосињаца према Ранковићеву. Општински народни одбор Тавник третирао је питања изградње зграде општинског одбора и електрификације села Лаћевци, електрификације села Стубал, електрификације села Витановац, изградње школе, завршетак задружног дома и електрификације села Грачац, електрификације села и довршења школе у Отроцима итд. Све ово јасно илуструје да наши народни одбори општина почињу да проналазе садржину рада у оквиру своје надлежности.

Има и таквих народних одбора општина који нису много одмакли од старог, али је то незнатан број. Они још нису нашли садржину рада. Овде је углавном проблем у људима који треба да се снађу и који треба да нађу садржину и форме рада. У овом случају председници народних одбора општина више живе у канцеларијама са својим административним особљем, а не труде се да упознају довољно проблеме својих људи и села да би их решавали.

Један добар део разлога за овакво стање лежи у непознавању законских прописа односно Закона о народним одборима општина. Закон о народним одборима треба да буде приручник у раду сваке општине.

Зато се појављује као неопходна потреба да председници и секретари свих општина, плаћени службеници — у колико их има по општинама — па и сви одборници, добро проуче Закон о народним одборима. Само ће се тако избећи низ грешака, које су иначе свакодневна појава код појединих одбора, само ће се тако одмаћи од старог пословања и почети са новим, својственим са новим принципима новог Закона о народним одборима.

Према свему напред реченом треба при раду користити демократске форме законом предвиђене уз ауно учешће народа.

НАЈНОВИЈЕ ОДЛУКЕ ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

непосредно после реорганизације Градска општина је донела неколико важних одлука

Реорганизација одбора у некојога је покренула локалне органе власти на веће и шире размисљање у погледу доношења разних уредаба и одлука, нарочито које се односе на усклађивање и конкретније примењивање савезних и републичких закона и других правних прописа. Користећи то право да може да доноси одлуке по свим локалним питањима, НОГО је у последње време донео низ важних и корисних одлука.

Свакако на првом месту мора доћи одлука Одбора о извођењу свих комуналних и јавних радова на територији града у сопственој режији. Док се раније морало извођење ових радова давати неком од грађевинских предузећа (логично са много скупљим трошковима градње) данас канализацију, клиниту и нову пијаћу одбор изводи у сопственој режији где се огромне суме новца штеде. Посматрано за један месец колико се ради у сопственој режији, да се констатовати, да су они јавни радови нижијере, техничаре и друге стручњаке одбора одвојили од свакодневног административно бирократског рада у кан-

целарији, а више их везало за терен.

Друга одлука одбора јесте да су сви грађани дужни у време снежних падавина очистити тротоаре испред својих зграда, локала и других просторија, што се до сада слабо а негде и никако није чинило. У интересу правилног и сигурнијег одвијања саобраћаја путника у граду, избегавања могућности клизања и друго ова ће одлука Одбора свакако много допринети лепшем изгледу нашег града у време снежних падавина.

Трећа одлука одбора односи се на кућну службу ПАЗ-а. На име од првог фебруара свака продавница, локал, јавна радња и друге просторије биће дужне да се снабду са најпотребнијим средствима свингета за потребе кућног ПАЗ-а. Ова мера свакако ће више допринети у развијању и продубљивању борбе наших грађана у противавионској заштити, а масовност свакако ће бити још већа по до сада.

И тако даље нижу се одлуке одбора које све скупа личе на неку врсту малих закона које омогућавају и стварају лепшу слику нашег града, бољу и сигурнији живот наших грађана.

О друштвеном плану нашег Среза ЗА 1953 ГОДИНУ

Већ скоро двадесет дана води се врло жива дискусија у привредним предузећима и колективима задружних и друштвених организација о Предлогу Друштвеног плана за 1953 годину који је Савета за привреду Народног одбора Среза жичког објавио и ставио на јавну дискусију.

Састављање Друштвеног плана Среза у самом Срезу дошло је као последица у пракси спроведених принципа децентрализације и демократизације целокупног нашег друштвеног и привредног живота, који се конкретизују у новом привредном систему. Иако је период примене новог привредног система релативно кратак досадашња искуства указују да се он довољно афирмирао као систем који стимулира и који ће у будуће још више стимулирати и продубљивати начела радничког самоуправљања, повећање продуктивности у производњи и рентабилност пословања. Једно значајно обележје новог привредног система је и то да је њему бирократизам стран и да све евентуалне појаве бирократизма сече у корену.

У току 1952 године ми смо имали свој први Друштвени план који је био ослобођен оних лоших страна административног планирања и који је био моћан инструмент за унапређење наше привреде. Први Друштвени план, међутим, није састављен у Срезу, већ је његова израда ишла по вертикалној линији. Предузећа су планове достављала својим Генералним односно Главним дирекцијама које су сумирале елементе плана за односно привредну грану и такве збирне планове достављала вишим планским органима. Отуда је Друштвени план Републике имао прошле године далекоширу номенклатуру привредних организација, јер су појединачна предузећа могла само у Републичком плану да нађу своје место у привреди Републике. Ове године Друштвени план Среза рађен је по територијалном принципу, што значи да су предузећа своје планове достављала Савету за привреду свога Среза. Савезни и Републички Друштвени план ове године одређују опште оквире и утврђују основне смернице привредног развоја, док Друштвени план Среза конкретизује пропорције дате у Републичком Друштвеном плану. Отуда је сада свака привредна организација у стању да у Друштвеном плану Среза сагледа своје место у целокупном склопу привреде Среза. Читав низ питања из области привредне проблематике решаваће се у будуће на нивоу Среза, а у оквиру смерница на које упућује Републички односно Савезни Друштвени план. Овим се и у пракси потврђују начела новог Уставног Закона о локалном самоуправљању и врши преношење надлежности на ниже органе власти-срезове, будуће комуне.

Друштвени план Среза обухвата све привредне области своје територије, а административно, у његовом склопу, налази се и Народно одбор градске општине, пошто град Ранковићева има статус града са посебним правима у оквиру Среза.

Код разматрања Друштвеног плана Среза треба имати у виду принципе на којима се базира наш план, а који се огледају у следећем:

Стопе акумулације и фондова су у главном на нивоу прошлогодишњих стопа уз извесна отступања, када је било потребно најреалније обухватити предузеће и кроз стопу, односно масу АФ одредити његово учешће и поставити га на онај ниво који оно по својој економској снази треба да има у привреди Среза. Принцип, постављен методолошким за израду Друштвеног плана Среза, да маса акумулације и фондова постигнута повећањем стопе АФ оствари на слободно распо-

лагање предузећу и Срезу, односно граду, спроведен је кроз Предлог Друштвеног плана. На појединим колективима је да у току дискусије о Предлогу Друштвеног плана овај принцип још више продубе и максимално, у процесу производње, искористите своје унутарње резерве, како би и у нашем Срезу овај начин стимулирања дошао до потпуног израза.

Платни фондови планирани су у границама прописаних просека за поједине привредне области, односно гране.

Ниво цена у Предлогу Друштвеног плана Среза је у главном раван нивоу цена из прошле године. Извесне мање корекције у погледу цена дошле су као резултат фактичког стања на нашем тржишту. Ово је било нужно учинити, јер би у оваквим случајевима Друштвени план нерално приказивао нашу стварност и омогућио касније ремећење пропорција које су Друштвеним планом постављене.

ОСВРТ НА ОСНОВНЕ ЕЛЕМЕНТЕ ПРЕДЛОГА ДРУШТВЕНОГ ПЛАНА НАШЕГ СРЕЗА

Укупна маса Друштвеног бруто продукта на територији Среза Жичког износи 3.940.166.000.— динара. Од тога на социјалистички сектор привреде отпада 62%, а на приватну привреду (приватну пољопривреду и приватно занатство) 38%. У односу на прошлу годину ова цифра претставља повећање за око 700 милиона динара. И поред овако приказаног односа између социјалистичког сектора привреде и приватне привреде, не може се рећи, познавајући економску структуру Среза, да је наш Срез индустријски Срез. Друштвени бруто производ приватне пољопривреде добијен је применом просечних цена за ФНРЈ које су за наше услове далеко ниже од наших тржишних цена. Међутим, не треба испустити из вида да је на територији нашег Среза почом ове године са производњом велики индустријски објект „Магнохром“, који даје друштвени бруто производ од преко 701 милион динара и да је тиме учињен један крупан корак напред ка индустријализацији нашег Среза, тј. ка измени његове економске структуре.

Укупна амортизација приказана је са 494.928.000.— динара, од чега на социјалистичку привреду Среза отпада 49%, а на приватну привреду 51%. Амортизација, као што је већ напоменуто, дата је као фиксно задужење на капацитет а не на обим производње. Овако се морало учинити, јер не се тек у првој половини ове године приступити ревалоризацији основних средстава, те не се тек онда амортизација моћи реално калкулисати.

У укупном Националном доходу од 3.445.238.000 динара, социјалистичка привреда Среза учествује са 61%, а приватна привреда са 39%.

Фонд плата у укупном националном доходу учествује са 45%, а акумулација и фондови са 55%. Ако би смо упоредили платне фондове и масу акумулације и фондова социјалистичког сектора привреде и приватне привреде (углавном пољопривреде) видели бисмо да је платни фонд приватне привреде скоро два пута већи од платног фонда социјалистичког сектора привреде, а акумулација је код приватне привреде за више од десет пута мања од акумулације социјалистичког сектора привреде. Ако узмемо да је мерило продуктивности износ акумулације и фондова које добијамо на један динар платног фонда, видимо да социјалистички сектор привреде на један динар платног фонда даје 3,14 динара, а приватна привреда свега 0,15 динара акумулације. Већ само ови подаци говоре колико је наша пољопривреда заостала и колико треба учинити напора и

Маса амортизације дата поједином предузећу претставља фиксну обавезу и, с обзиром да се предузеће масом амортизације задужује на његов капацитет, а не на производњу, дате квоте не могу се мењати.

Када се ради о производњи треба нагласити да се предузећа могу оријентисати на повећање производње само у случајевима када иста није условљена увозом сировина и полупроизвода за које је увозни обим већ утврђен извозно-увозним билансом наше земље. Међутим, предложени Друштвени план претставља минималну обавезу појединих привредних јединица према друштвеној заједници. Из тога произилази да појединачна предузећа треба кроз дискусију да знају могућности за даље повећање обима производње и снижење материјалних трошкова.

уложити средстава да би се продуктивност у пољопривреди подигла.

Носиоци материјалне основе у социјалистичком сектору привреде су производња у грани 116 предузеће „Магнохром“ и у грани 117—фабрика вагона. Маса акумулације и фондова ове две привредне јединице износи 1.279.095.000 динара, или 87% од масе АФ привредне области индустрије и рударства, а 80% од укупне масе АФ социјалистичког сектора привреде.

Када говоримо о маси АФ социјалистичког сектора привреде ваља напоменути да Предлог Друштвеног плана Среза предвиђа преко масе АФ дате Републичком пропорцијом, повећање за 164.954.000.— динара. Од ове суме износ од 144.217.000.— динара долази као резултат повећања стопе АФ (Фабрика вагона, кисикана „Гоч“, „Каблар“) и остаје у целости на слободно располагање предузећу и Срезу, односно граду, а износ од 20.737.000.— динара резултат је повећања производње односно промета (углавном код трговине) и подлеже прописима о редовној расподелу.

Укупна инвестициона изградња предвиђена је у Предлогу Друштвеног плана са 407.957.000.— динара. Републички фонд за инвестиције дотира нам 278.700.000.— динара, а из вишка акумулације утрошиће се на инвестициону изградњу Среза и појединих предузећа суму од 128.900.000 динара. Задружни фонд за инвестиције предвиђен је са 357.000 динара.

Савет за привреду Среза Жичког објављујући и стављајући на дискусију Предлог Друштвеног плана за 1953 годину позвао је све колективе привредних предузећа, синдикалне и друге друштвене организације, као и остале трудбенике да узму активно учешће у дискусији и допринесу да Друштвени план Среза постане моћан инструмент за даље снажење наше привреде. Многи раднички Савети већ су имали своје посебне седнице на којима је дат резиме дискусије читавог колектива и донете одлуке. Нарочито су плодне дискусије биле у нашим највећим предузећима: Фабрици вагона, „Магнохрому“ и „Каблару“. Дискусија се на појединим радним местима оријентисала углавном на смањење норматива и штедњу материјала. Само повећањем штедиом и повећањем продуктивности могуће је ублажити тешке последице суше и диспропорције које је суша у нашој привреди изазвала. Без сумње је да ће дискусија о Предлогу Друштвеног плана Среза бити у свим осталим колективима плодна и да ћемо бити у могућности да поставимо заиста реалан план у циљу јачања привредне снаге нашег Среза.

ВЕЛИКИ УСПЕХ ФАБРИКЕ ВАГОНА

Победом на лицитацији у Анкари фабрика вагона из Ранковићева извози 1.000 теретних вагона за Турску

Бивша Југославија није могла ни мислити на извоз производа тешке индустрије, прво што та индустрија није ни постојала и уколико је и била, њен капацитет је био толико мали да није могла ни мислити на извоз. Сем тога страни капиталисти у чијим је рукама тада била - нису дозвољавали конкуренцију, страним фирмама чији су они и били експоненти у Југославији.

Чова; Титова Југославија брзо се опоравила после разорног другог светског рата а и њена тешка индустрија не само да се обновила већ и повећала своје капацитете у односу на ону од пре рата.

Фабрика вагона у Ранковићеву прешавши 1947 год. под управу тадашњег министарства тешке индустрије, брзо се од опоравила преоријентисала на градњу нових кола за железницу и за потребу наших железара. Већ 1949 године почиње се са производњом нових теретних кола тако да је до краја 1950 године испоручила државним железницама преко 1.200 комада модерних теретних кола и то три типа. Пре рата, за цело време постојања бивше Југославије успело се изградити свега око 200 комада теретних кола. То показује не само повећање капацитета, већ и ослобођење од иностранства.

У 1951-52 год. наша фабрика у Ранковићеву п-оуджила је са попуњавањем опрема наших фабрика са специјалним колима, која су се раније увозила из иностранства. Што је важно конструкције свих тих вагона израђене су у домаћим пројектанским заводима, у Београду или у самој фабрици.

Крајем прошле године фабрика је дала иницијативу да се прихвати позив Турске на лицитацију 1.000 комада теретних кола, од којих 650 затворених и 350 отворених.

Наша фабрика је учествовала у лицитацији која је одржана септембра прошле године у Анкари.

ИСТАКНУТИ РАДНИЦИ ФАБРИКЕ ВАГОНА О НОВОМ ЗАКОНУ О РАДНИЧКОМ САМОУПРАВЉАЊУ

Наш сарадник је обишао колектив Фабрике вагона у Ранковићеву и затражио мишљење истакнутих радника, у вези ове опште дискусије о новом закону радничког самоуправљања. Добио је следеће одговоре:

Аврамовић Деспот, претседник управног одбора:

„Сматрам да ново законодавство у вези радничког самоуправљања треба да донесе извесне измене, како би демократичност у управљању привредним предузећима дошла до изражаја. Због тога предлажем да се Директор предузећа бира тајним гласањем, а обзиром да је изборно лице буде обавезно члан управног одбора предузећа. На овај начин он би узео видног учешћа у раду предузећа као најстарији службеник истог.

У вези дискусије да ли је предузећама потребан и управни одбор и раднички савет стојим на становишту да су за предузећа као што је наше неопходно потребна оба форума, јер раднички савет, као гломазно тело не би могао тако често да се састаје и доноси одлуке по свим проблемима у предузећу. У нашем предузећу до сада је било 11 чланова управног одбора а предлажем да их убудуће буде 9.

Што се тиче пријема и отпуштања радне снаге, ја предлажем да о томе води рачуна управни одбор, стим што за отпуштање радника задњу одлуку треба да доноси његов погон, односно чланови оделења у коме ради.

Сматрам такође да је довољно да финансиска документа у процесу производње потписују директор и шеф рачуноводства, али да остала издавања ван тога треба да одобравају управни од-

На тој лицитацији учествовале су и многе иностране фирме из Западне Немачке, Француске, Белгије, Италије и Аустрије. Обим ове лицитације изавао је велико интересовање на западу и многе њихове фирме су водиле огорчену борбу да добију на лицитацији. Може се рећи да је учествовала целокупна вагонска индустрија запада. Лицитирао се укупан број вагона без обзира на тип у укупној суми за свих 1.000 комада вагона и то у доларима. Лицитирање је вршено у спуштању цена тако да су девет фирми Западне Немачке, Француски концерн, који заступа 13 фабрика, једна фирма из Италије и неке фирме из Аустрије одустале, код разних сума које су се кретале од 6.100 до 4.798 долара по комаду. Борба је настављена на крају између Инвест-Импорта Југославија, који заступа нашу фабрику и Аустријске фирме Симерингер из Граца. Симерингер је одустао код суме од 4.317 долара те је код те цифре лицитација остала на Инвест-Импорту Југославија. Како су рокови испоруке били неповољни то смо обрачуном дошли до цифре од 4.250 долара по комаду са којом сумом се и закључио уговор у укупном износу од 4.250.000 долара. Како су рокови испоруке били скраћени то је фабрика из Ранковићева уступила један део испоруке другим нашим фабрикама као „Бура Ђаковић“—Славонски Брод, „14 Октобар“—Крушевац, и „Драгослав Борђевић-Гоша“—Смедеревска Паланка, тако да ће све четири наше фабрике изаћи уједињене на инострано тржиште. Надамо се да ово неће бити једина лицитација и извоз у иностранство, тим пре што постоје понуде за даље испоруке.

Горња лицитација показује да наша индустрија може успешно да се супростави и конкурише иностранству, како у цени тако и у квалитету.

С. Цветковић

бор и раднички савет а за већа и део колективних референдум, нарочито кад се ради о помоћи извесним организацијама и установама.

На крају желим да подвучем да је потребно пронаћи могућности да се чланови радничког савета и управног одбора, радници, упознају у неколико са основама финансиског пословања, како би могли бити стварни руководиоци у предузећима. У овоме би било потребно ангажовати удружење економиста.

Гаџић Здравко, члан радничког савета и средског већа произвођача:

„Пошто средско веће проишља из руководи привредном делатношћу у Срезу оно треба колективима да предлаже директора предузећа с тим да директор не буде члан ни радничког савета ни управног одбора а да састанцима истих присуствује без учешћа у одлучивању али да својим саветима и дискусијом помогне да се донесе што правилније одлуке. У примању и отпуштању радника треба да одлучује управни одбор уз сагласност синдикалне организације предузећа.

Поред тога предлажем да се укине начин државног привредног предузећа, због тога што се основна и друга средства са којима располаже предузеће, налазе у својини колектива а не државе.

И ја сам зато да се све веће одлуке доносе путем референдума.

Влашић Антонијевић, члан радничког савета:

„Директор треба да поставља конкурсом. Не треба да буде члан ни радничког савета ни уп-

(Наставак на трећој страни)

ЧИКА ТРИВА у шетњи кроз град и срез

Ранковићево се изграђује и постепено мења свој лик. Изграђују се разни објекти. „Магдохром“, ствара читаве колоније. Уређују се тротоари, паркови, улице и...

Брда камења и земље леже на неким улицама нашег града. Уводи се канализација.

Неће више чика Прока, онај из веселе вечере, када други пут дође у Ранковићево од млека у флаши од великог „трукцања“, неравним улицама града добити бутер и одиети госпа — Кати на поклон. Ми поздрављамо чика Проку и желимо да кроз извесно време наиђе у Ранковићево с флашом, али бутера неће бити, јер се тротоари, улице свакодневно уређују.

А даље кроз град. Угоститељско предузеће „Столови“ отворило је нов ресторан „Лондон“ и заузело једну од најлепших просторија у нашем граду.

Иако је та сала неопходно потребна свим друштвеним организацијама, па и ђацима — путницима који долазе разним локалима, два до три сата пре почетка наставе.

Огладних и навратих у послатичарицу градског предузећа „Искрана“, куних векницу тешку 73 грама (измерена на апотекарској вази) за 12 динара. Скупо брате, килограм излази на 170 динара. Помислих колико мојих динара од ових 12- иде у вишак фонда плата предузећа „Искрана“.

Одатле одох у „29 Новембар“, продавницу број 9. Килограм поморанци 330 динара и где чуда — преко пута, у радњи истог предузећа, поморанце истог квалитета, килограм 240 динара. Упитих продавца о разлици цена, а он ми кратко, учтиво и јасно рече: — „Наређење“ Директора.“

Од лутања по граду уморих се и подох право у кафану „Европа“, мислећи да се мало одморим, али јада — сала непочишћена и мало боље изгледа него пијача после пазарног дана.

Одавде право у „Париз“, седох у једно „шоше“ и пијући цигуру за 20 динара сетих се, да ми је торба са новостима остала у неком предузећу или установи о чему ћу вам други пут писати.

Триво Ибарак

ШАХОВСКЕ ВЕСТИ

НОВИ ЧЕТВРТО-КАТЕГОРИЈИ

Крајем јануара у граду је организован турнир за освајање IV категорије на коме је учествовало 15 играча. Обзиром да је један од тих напустио, односно искључен са турнира за освајање категорије било потребно 9,5 поена. IV категорију освојили су Барлов са 10,5, Тошић са 10, Драгојловић Домазет и Тирић са 9,5 и Јовандарић са 9/1.

Истакнути радници фабрике вагона

о новом Закону о радничком самоуправљању

(Наставак са друге стране)

равног одбора. Но и ако није члан ових форума неопходно би било да њиховим састанцима што чешће присуствује и даје предлоге и објашњења у вези рада предузећа. За већа предузећа као што је наше потребан је и управни одбор и раднички савет.

Због тога што је потребно више времена да радници, који се бирају у руководствено предузеће, уђу у суштину рада предузећа и његовог руковођења, предлажемо да период трајања њиховог мандата буде најмање две године.

На крају хтео бих да подвучем и то да одлуке које колектив донесе не би смео да мења ни раднички савет ни управни одбор нити ко други и да законодавац треба да предвиди оштре мере које треба предузети против таквих појединаца или форума. Код нас у предузећу на пример,

ПРЕД ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ ЗЕМЉОРАДНИЧКИХ ЗАДРУГА

Ових дана у читавом нашем срезу, почело се са одржавањем годишњих скупштина земљорадничких задруга. На овим скупштинама стају се задругари дискутују о раду у прошлој години, дају оцену рада, похваљују постигнуте успехе, а и критикују неправилности у раду службеника и управних одбора задруге.

Годишња скупштина доноси низ важних одлука за будући рад задруге и те одлуке претстављају закон све до нове скупштине, које се морају придржавати у првом реду службеници задруге, а онда и сви задругари. Зато је од прво-степеног значаја да на скупштини учествују сви чланови задруге, да се боре за доношење правилних одлука и да се касније изборе за спровођење истих у дело, јер ће то бити његова одлука и за њено спровођење уложиће много више труда.

Оно што највише интересује наше задругаре на овим скупштинама јесте да ли је задруга у протеклој години пословала са добитком или са губитком, тј. дали су службеници и управни одбор задруге извршили своје обавезе дато на прошлогодњој скупштини. Овде ћемо изнети неколико примера из којих можемо видети на који посао треба да се оријентишу задруге у свом будућем раду.

У селу Годачици, земљорадничка задруга у току 1953 године, направила је промет у индустријској роби у износу од 4.650.000 динара на чему је имала добит свега 30.200 динара, док је у исто време направила промет пољопривредних производа у износу од 4.340.000 динара на чему је зарадила суму од 543.180 динара.

Други пример задруга у Печеногу, направила је промет у индустријској роби од 4.376.000 динара а добит је имала свега 30.870 динара, а на пољопривредним производима, где је обрт био 1.910.000 динара, зарадила је суму од 325.830 динара.

Ова два примера нам јасно говоре да задруга не треба да буде обичан бивши дућанчић и да је више ништа не интересује, сем оно неколико најнеопходнијих артикала потребних селу, већ да задруга постане центар око кога треба да се окреће читав живот села.

Пример задруге у Доњем Грачацу, која је на индустријској роби имала губитак од око 48.000 динара и ако је промет био 3.114.000 динара, док је пољопривредних производа откупила у вредности од 415.000 динара на чему је имала добит од преко 60.000 динара, али су зато често пута село остављали без најосновнијих артикала као соли, шећера, гаса, и другог. Овај пример нам говори да на задругу не можемо гледати ни једнострано и само како да што више зарадимо, не водећи рачуна о потребама села.

прошле године отпуштени радници Николић Благоје, Буковица Страхиница, Рајовић Александар и Спасић Драгослав, који су шнекулативним путем закидали на радним листама својим друговима, а Буковица и предузећу. Чим је то уочено радни колектив донео је одлуку да се исти отпусте. Међутим након двадесет дана Благоје Николић дошао је на конференцију свога погона и замолио да га они врате на посао. Онај број људи који је присуствовао на конференцији одлучио је да се он поново запосли, и са дирекцијом су ту ствар некако уредили, и тако прекршили одлуку радног колектива који је најпознанији да даје задњу реч. Нешто касније на протест синдикалне организације и колектива исти је поново најурен из предузећа као штеточина и шнекулант.

Д. Тошић

Посебно о чему скупштине треба да дискутују јесте питање коришћења задругних фондова — на пр. културно-просветног фонда, који у задругама нашег среза износи преко 2.000.000 динара, а мало је задруга користило овај фонд, тј. добар број управника одбора није схватио да задруга у селу не може да буде изолована од целокупног живота села.

Наводимо пример доброг рада задруге у Каменици, која је не само добро пословала у прошлој години и имала велику зараду, већ је ту зараду дала на корисне сврхе, поред издатака на завршење задругног дома, задруга је дала помоћ селу Брезни за довршење основне школе 137.000 динара друштву „Партизан“ 89.000 динара за куповину рекултивације, за радио апарат 68.000 динара и за књиге и орман за библиотеку 30.000 динара, што укупно износи за културне потребе села 333.000 динара. Захваљујући оваквој помоћи друштву „Партизан“ као и његовом залагању, оно је заузело треће место у Југославији, на такмичењу сеоских екипа „Партизан“. Но ово управном одбору задруге у Каменици није сметало да за магационера држи богатог човека, све док им није проневерио новац, под изговором „богат је и може да плати ако му буде мањак“. Оваквих случајева има и у другим задругама.

При избору новог руководства задруга пошло се корак даље у развијању демократије, тј. већ на овогодишњим скупштинама руководства у већини задруга бирају се тајним гласањем, чега се треба да придржавају све задружне скупштине, бирајући у управу задруге најбоље и најактивније задругаре-пољопривреднике, људе који ће својим радом оправдати поверење задругара и спровести у живот одлуке скупштине. Нарочито треба водити рачуна о женама задругаркама којих у старим управним одборима има врло мали број, а својим радом до сада су показале да су равноправни чланови наше заједнице, морамо схватити да је једино могуће успешно изградити социјализам, ако у његовој изградњи активирамо последњу жену и последњег човека у раду.

Д. Пауновић

НА ПАДИНАМА ЖЕЉИНА

Пише:

СЛ. КОНСТАНТИНОВИЋ

„Федерал“ је бретао натоварен с нама. Његови тоčkови грабили су по путу, који је кривудао кроз шуму. Успон је велики. Снег је навејао. Али, то ипак неће сметати да дође до одређеног места. Није баш пријатно седети на њему. Хладно је, а и ветар дува. Но, све се то заборави кад се посматра природа кроз коју се пролази. Како је само величанствен изглед оних „ледених завеса“, које се спуштају са „риже“. Као да их је правила рука уметника. И док се човек одушевљава тим лепотама, не примети да време одмичиње.

— Ту смо!

Око нас су бараке покривене снегом, станови шумских радника. На неких стотинак метара одатле, стајала је усамљена кућица. Она је била намењена нама. Брзо смо се с нашли. И док су једни ложили ватру и размештали своје ствари, догле су они „ватренији“ изашли напоље и посматрали терене, који су нас окружавали. Заиста, дивни су. Има их и опасних, а има их и за почетнике. Већину их је покрила шума.

Дуго се после тога коментаришало. „Искуснији“ су се одушевљавали њима, док су се „почетници“ помало плашили. И, ко зна докле би тако, да сан не преовлада.

Први пут на смучкама...

Дан је освануо леп. Необично погодан за смучање. Сви смо на „даскама“, сваког момента очекујући да час почне. Многи од нас први пут стављају смучке на ноге. Многи се никад нису бавили тим спортом.

— Другови, почећемо од основног става на смучкама, чу се звонки глас инструктора.

И поче да се учи сваки покрет, сваки став, који је потребан приликом смучања. Многе очи су упијале еластичне покрете ногу и тела, наставничког. Поче да се изводи све, што је он направио. У прво време неспретно и круто, а касније, све боље и боље. Почеше и падања. Наравно, увек праћена шалама на рачун онога, ко би пао. Али, то ништа није чудновато. Сваки почетак је тежак.

Годишња скупштина ОКУД „Херој Маричић“

На дан 8 фебруара ове године одржана је у сали Среског синдикалног већа, V редовна годишња скупштина О.К.У.Д. „Херој Маричић“.

Скупштину је отворио Михаило Борћезић читањем биографије Народног Хероја Живана Маричића. После тога, минутом ћутања одата је пошта, палом Живану Маричићу.

Приликом отварања скупштине претседник је поздравно присутне, Радојку Маричић (жену Живана Маричића), Мошу Лекића секретара градског комитета С.К.Ј. Андријанић Веселина, секретара среског комитета Н.О. као и остале госте.

Извештај о досадашњем раду друштва поднео је, секретар друштва Васа Туцаковић. Кроз дискусију видело је се да је друштво у протеклој години имало низ успеха, као и неких недостатака. Један од главних успеха, било је оформљење културно уметничких група по селима. А

У Срезу жичком изабрани су делегати за IV конгрес НФЈ и НФС

У сали Народног позоришта одржана је конференција Среза жичког и града Ранковићева.

Конференцији је присуствовало 174 делегата из 64 фронтонских организација. Реферат о раду Народног фронта у име Извршног одбора поднео је друг Живота Пирић. Друг Пирић је у свом исцрпном реферату извршио детаљну анализу рада, успеха па и пропуста Народног фронта у сре-

поред тога друштво је помагало те групе и материјално (давањем рекултивације), Закључци који су по том донети, сводили су се у главном на то, да масовност треба да буде још већа, друштво организационо боље учврстити, као и више помоћи селу.

Најбољи чланови друштва добили су награде. Неки новчане, а неки у књигама и писмене. Саша Шћеповић добио је 2.000 динара. Цветковић Душан и Станковић Мирјана добили су по 1.500 динара. Антић Благоје и Мијатовић Мија по 1.000 динара. Награде у књигама добило је десет њих, као што их исти број добио и писмене похвале.

На скупштини је поред осталих, за почасног члана друштва изабрана и Радојка Маричић, која се кроз своју дискусију захвалила, на брзи и пажњи друштва, према њеној породици.

Свој рад скупштина је завршила бирањем нове управе.

Б.

И тако, настадоше часови где се на сваком по нешто ново научи и исправљају старе грешке, где се често чује:

— Не ваља! Колена сави, а труп више нагни напред...

А увече, док петролејка баца своје слабо светло по соби, држе се теоретски часови. Говори се о разним повредама, „мажам“ и осталом. О свему ономе, што је такође неопходно потребно за смучара.

Но, ту има и слободних часова, који су увек најлепши. Разне игре на смучкама, доскочице и шале, доприносе да се време неопходно и пријатно преведе.

На врх...

Сунце је било већ одскочило, када смо се налазили између ледених стабала букви, које су се простирале поред пута, којим смо се пели. Пењање је ишло мало тешко. Поготову што је стаза била строма, снег дубок, а на леђима се носиле смучке, торбица, или што друго. Зато се ишло лаганим темпом, да замор не би био велики.

Врхови Жељина су оголели, њима нема шуме. Висина на којој се налазе износи око неких 1785 м., тако, да се са једног од њих, могу видети и околне планине. Ми смо имали ту срећу, док је време било лепо и да је видик био велики. Поред Црног врха, Гоча, Столова, видео се Копаоник и друге планине. Но, ипак изглед Жељина је најлепши. Његова два врха као да пркосе сви, ма...

И ко зна, докле би тако остали уживајући у овоме, да нас наставник не прекиде:

— Време је да се вратимо!

Сада долази оно најтеже. Сада треба да се примени знање, умешност и хладнокрвност, јер стаза иде кроз шуму, те свака непажња може да донесе последње (да се удари у дрво и томе слично).

— Само смело! Више правите плужне христјаније... Додаде наставник.

Кренули смо. Неко са више самопоуздања, а неко са мање. Наравно, први моменти су најгорни. Али, нервозе је убрзо нестало. Настала је и ако прилично напета, лепа возња. Но, сви нису уживали у њој. „Смелији“ су хтели да иду још брже, стазом, за коју је потребна рутина. Па ипак, сви нису имали среће да на смучкама сиђу до доле. Јер су двојници смучке „пркде“ тако, да су морали да продуже свима на леђима.

Такмичење...

Последњи дан. Дан када треба да се одржи такмичење у велеслалому. Услови нису баш добри. Стаза подељена. „Даске“ не „кантириране“. Биће „погибије“. Па ни те пусте букве, да није бар њих...

Када је човек на старту све друго заборави, једино мисли (и жели) да што боље стазу прође. Сваки мишић му је напрегнут. И оно страха, у којем га има нестане.

Стартер је пустио првога, мало касније другога и тако редом, док је штоперница сачекивала 45", 39", (најбоље време на такмичењу) 41"...

— Други пут сте промисли слабије, констатује наставник. Али то ме много не чуди. То се обично тако дешава...

И док смо седели и пили чај, размишљао сам. Жао ми је било што треба да се вратимо. С људима, с којима смо долазили у контакт, спријатељили смо се. Много су добри. Како су нас само лепо примили...

железница. Коча Јовић, претседник НФЈ среза жичког, Антонијевић Радич, радник, Лукић Станмир, учитељ, Ристић Видан, саујбеник, Николајевић Љуба, радница, Плазинић Радослав, зем., Буњак Добривоје, службеник, и Бошковић Ната, радница.

ФИСКУЛТУРА И СПОРТ

ПРИМЕРАН РАД Д.Т.В „ПАРТИЗАН“ У СЕЛУ КАМЕНИЦИ

Марта месеца прошле године у селу Каменици основан је иницијативни одбор за оснивање чете „Партизан“-а. То је некако било одмах по повратку друга Милетић Љубинка са течаја за предњаче који је одржан у Ранковићеву. Убрзо после тога, у марту, одржана је оснивачка скупштина на којој је основано друштво „Партизан“. Друштво је почело да ради са свега 42 омладинца и побудило је велико интересовање код омладине села.

Друштво је у почетку радило са великим теškoћама око сале и справа, тако да је једно време одржавало вежбе у школском дворишту. Захваљујући великој упорности свих чланова и нарочито друга Љубинка савладала су се све препреке и друштво је полако напредовало. У почетку се највећа пажња поклонила народно-вишебоју јер је то највише и одговарало условима рада тог друштва.

И заиста у рекордном времену ово друштво постиже ванредно велики успех. На окружном такмичењу које је одржано у Ранковићеву, ово друштво осваја прво место и тиме стиче право, учешћа на државном и републичком првенству. Ово првенство је одржано септембра прошле године у Београду где друштво „Партизан“ из села Каменице осваја III место у држави у народном вишебоју. Награда је била диплома Савеза за телесно васпитање „Партизан“.

По поватку са такмичења рад се још више распламсава и као неопходна потреба појављује се масовљење друштва. Број чланова нагло расте, а са тиме и популарност друштва. Задруга из Каменице увидевши добар рад

овог друштва набавља разне реkvизите у вредности од 100.000 динара. То омогућава чланству да отпочне свестраније да вежба. „Партизан I“ из Ранковићева поклања друштву једну стручачу што је изазвало право одушевљење међу члановима.

За рад овог друштва постоји велико интересовање у селу Каменици па и у околним селима. Кафане су сваког дана све празнице, нарочито од омладинца који су једину своју забаву нашли у „Партизан“-у. Затим, друштво је почело да постепено увлачи и женску омладину у своје редове тако да већ данас има шест активних омладинки. У томе их много помаже и учитељица основне школе. Још нешто веома интересантно је то да је друштво набавило све потребне реkvизите за стони тенис, тако да је заиста право задовољство посматрати сеоску омладину како игра пинг-понг.

Много лепих примера има у овом друштву који могу свима да послуже за поуку. Има неколико активних вежбача који прелазе по неколико километара без обзира на време само да неби изостали са часа режбе или да би сазнали има ли нечег новог у друштву. Милић Милетић, Мијатовић Милан, Камичорац Томислав и други прелазе по 5-6 км. од куће до вежбаонице.

Чланови друштва су на последњој скупштини донели одлуку да покрену питање подизања једног језера у Каменици које би б.ло велико око један километар квадратни, а дубоко од 2-6 метара. За изградњу нису потребна нарочита финансиска средства јер би чланови друштва добровољним радом допринели што бржо изградњи истог.

Ки-и Емерик

КОШАРКА КЛУБ СЛОГА НОВИ ЧЛАН СРПСКЕ ЛИГЕ

На квалификационом такмичењу за улазак у српску лигу, где је учествовало пет екипа, „Слога“, је без иједне изгубљене утакмице освојила прво место и тиме постала члан ново — оформљене Српске лиге.

Такмичење је одржано у Тузрији, јануара месеца ове године. Поред „Слоге“ учествовали су „Напредак“ из Крушевца, „Раднички“, из Крагујевца, „Трстеник“, из Трстеника и „Будућност“, из Тузрије.

У првој утакмици „Слога“, је победила „Напредак“, из Крушевца са 77:45. У својој другој утакмици „Слога“ је постигла рекорд у резултату: победила је „Будућност“ на њиховом терену са 80:35. Својом првом победом, а нарочито после катастрофалног пораза домаћег тима, „Слога“ је стекла опште симпатије публике, тако да је на преостале две утакмице имала утисак да игра на свом терену. Публика је бучним навијањем за „Слогу“ дала признање најбољој екипи такмичења. И заиста „Слога“ је играла у великој форми.

На трећој утакмици „Слога“, је победила „Трстеник“ са 63:28.

Задња утакмица „Слоге“ против „Радничког“ из Крагујевца уједно је била и одлучујућа за освајање првог места. Својим победом и добром игром до тада, „Раднички“ се претставио као најозбиљнији противник „Слоге“. Интересовање за ову утакмицу се још више повећало доласком најбољег играча „Радничког“ који, спречен послом, није могао да са својом екипом наступи у прве две утакмице. „Раднички“ је изашао на терен да пружи све од себе, а „Слога“ да да лепу игру и да победи. Технички до-тераном игром, која ће дуго о-стати у сећању публици из Ту-

прије, „Слога“ је не доводећи ни једног момента победу у питање победила са 59:43.

Сама изјава Савезног судије Крњића из Београда најбоље илуструје ток такмичења: „Слога је без конкуренције освојила прво место. Изненађен сам игром „Слоге“. То је екипа која много обећава“.

У току такмичења кошеве за „Слогу“ дали су: Штављанин (Чаво), 97, Новчић 78, Петровић 62, Ковачевић 16, Санојевић 12, Обрадовић 8, Гајевић 8 и Бережнов 1. Најбољи играчи, уједно и најбољи у такмичењу, били су Штављанин и Петровић Славко.

Помоћне судије на овим утакмицама су задовољиле, а савезни судија из Београда Крњић био је одличан.

Кошаркаши „Слоге“ су почетком 1953 године постигли велики успех Надамо се да ће у Српској лиги достојно репрезентовати наш град.

Горан

ПИНГ — ПОНГ

Екипа Металца гостовала је у недељу 1-1-1953 год. у Светозареву где је одиграча пријатељски сусрет са домаћом екипом Младости. Сусрет је завршен резултатом 5:1 у корист „Младости“. Једину победу у синглу постигао је Вукомановић.

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА У РАНКОВИЋЕВУ

Редакција листа обавештава своје читаоце-љубитеље фудбала да ће се 27-11-1953 год. у нашем граду одиграти велика пријатељска утакмица између: „Црвене Звезде“ из Београда и „Слоге“.

Екипа „Црвене Звезде“ гостоваће у комплетном саставу.

СЛОБОДА (Титово Ужице) - МЕТАЛАЦ 6:3

По веома хладном времену и снежном терену већ у првим минутима развила се веома лепа борба са брзим комбинацијама, тако да је публика разложно очекивала допадљиви и користан фудбал. Металац је постигао први згодитак после веома лепог продора Соколовића, који је снажно шутирао на гол, Одбијену лопту „Босанац“ је присебно убацио у мрежу. После овог гола гости срећују своје редове и преко брзих и продорних крила успевају за веома кратко време да постигну три гола. Непомињемо да је судија оштетио Металца признавши трећи гол, који су дали гости с обзиром да је постигнут из чисте офсајд позиције. У даљем току игре гости су постигли још три а домаћи два гола тако да је крајњи резултат 6:3 у корист Слободе. 6:3 гола за домаће постигао је Зекић, од којих је један био веома ефектан.

На крају да кодучемо веома безобразно држање играче Металца Петровића, који је, не могавши да се супростави својим крилу, почео да га намерно и очигледно удара по ногама. Када су играчи Слободе прирчали да смире Петровића он је и њих почео да удара све док судија није искључио из игре. Сматрамо да је крајње време да овакве и сличне појаве нестану за свагда са наших тетена без обзира од кога долазиле. Замеравамо такође и левом халфу гостујућег тима за његово некултурно понашање на терену које је показивао нарочито у непрестаном и прилично дрском објашњавању са судијом.

Судио је М. Миловић.

Д. Тошић

„ЗЕЛЕНГОРА“

ГРАДСКО ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ

ТЕКУЋИ РАЧУН КОД КОМУНАЛНЕ БАНКЕ ГРАДА РАНКОВИЋЕВА БОЈ 171-„Т“ 75

— РАНКОВИЋЕВО —

Нуди својим потрошачима велики избор текстилне и индустријске робе, гошовом одећом репомиране марке „Напријед“, Парфимериском робом и деџим играчкама, колонијално-прехранбеном стакларском-порцеланском и керамичком робом, канцеларским и школским прибором, електро-техничким и санитаријским хемиском робом, електро-техничким и санитаријским уређајем и другом робом широке потрошње уз најповољније цене и солидну услугу.

Посетите наше ново стовариште намештаја, које је снабдевано најмодернијим собним и кухињским намештајем, уз најповољније цене.

ГРАДСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИСХРАНУ

„ИСХРАНА“

УЛИЦА ЛЕЊИНОВА БРОЈ 76. * ТЕЛЕФОН БРОЈ 65.

РАНКОВИЋЕВО

ПРЕКО СВОЈИХ 16 ПРОДАВНИЦА СНАБДЕВА ГРАЂАНСТВО РАНКОВИЋЕВА СЛЕДЕЋИМ СОПСТВЕНИМ ПРОИЗВОДИМА:

СВЕЖИМ МЕСОМ СВИХ ВРСТА

*

СУХО - МЕСНАТИМ ПРОИЗВОДИМА

*

ХЛЕБОМ И ЛУКСУЗНИМ ПЕЧИВОМ СВАКОДНЕВНО ВРУЋ БУРЕК ОДЛИЧНОГ КВАЛИТЕТА

*

СВА РОБА ЈЕ ОДЛИЧНОГ КВАЛИТЕТА И ИЗВАНРЕДНО НИСКИХ ЦЕНА ЗА СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ ОБРАТИТИ СЕ НА ГОРЊУ АДРЕСУ.

Врши откуп крупне и ситне стоке, као мршава и дебелих свиња по тржним ценама.